HISTORIARVM MEMORABILIVM ex Geneſi deſcriptio,

Per Gulielmum Paradinum.

Coll. Rom. Soc. Jesu
Catal. Inscript.
B. S.

LVGDVNI,
APVD IOAN. TORNAESIVM,
M. D. LVIII.

BIBLIOTECA

GENES. I.

De creatione mundi.

Principio cœlum vacuum, terraſq́ iacentes,
Et pelagi immenſum condidit autor opus:
Hinc Lunæ, Soliſq́ ignes, quibus emicet orbis,
Atque hominem fecit numinis eſſe typum.

De arbore homini interdicta.

Tum Deus infundens Adamo ſpiracula vitæ,
Conceſsit varijs fructibus vſq; frui:
Interdictus erat vetitæ tamen arboris vſus,
Additaq; eſt letho pœna pianda graui.

De Eua.

Atque Adami coſtam lateris de crate reuellit,
Dum ſponte immiſſus detinet ora ſopor,
Confingitq́; Euam, quæ excuſſo à coniuge ſomno,
Nubilis inde viri conſtitit ante pedes.

Serpens Adamo atque Euæ ſtruit inſidias.

Protinus ad miſeram ſerpens illabitur Euam,
Graſſaturq́; nouis inter vtrunque dolis:
Donec deciperet pomis fatalibus ambos,
Guſtaretq́; ſuam lapſus vterque necem.

Parentes agnito errore, ac pudore ſuffuſi velant pudenda.

Guſtato mentis patuerunt lumina fructu:
Prodidit inde rubens inguina nuda pudor.
Deinde legunt virides turgenti ex arbore ramos,
Et ſua ficulna fronde pudenda tegunt.

Mors peccati merces.

Ut Deus euerſos reſciuit fraude parentes,
Et culpa vxoris ſuccubuiſſe virum,
Deteſtatur eos, omneisq́ à ſtirpe nepotes,
Atque hominum morti deſtinat omne genus.

Parentes Paradiſo exacti.

Conſuit hirſutas Deus his de tergore veſtes,
Atque voluptatis pellit vtrunque loco:
Veſtibulum obſeruãs Cherubin micat igneus enſe,
Ac furit infeſto mors inimica metu.

Homo labori natus.

Hinc victus magno vultu ſudore paratur,
Annonamq; recèns terra ſubacta parit:
Aſt Euam nati, dein cura domeſtica vexat,
Et labor in partu, continuusq; dolor.

Diuerſa fratrum ſacrificia.

Ruris opes adolet ſacras Cainus ad aras,
Incenſiſq; Deum frugibus igne colit:
Sanctiùs hoc multò mitis ſacra fecit Abellus,
Dum teneros aris obtulit ipſe greges.

Cædes Abelli.

Percitus inuidiæ ſtimulis, exarſit in iram,
Concepitq́ ingens (proh ſcelus) ille neſas:
Fraterno primus maculauit ſanguine dextras,
Amiſitq́ truci cæde ſalutis iter.

Aduerſus imminens diluuium arca excitatur.

Nunciat effuſis perdendum fluctibus orbem
Numen, vt humanum mergeret imbre genus:
Ingentemq; iubet fieri compagibus arcam,
Qua Noëlus ſeruet ſeq; ſuamq; domum.

Diluuij inundatio.

Clauſtra patent cœli, pluuijs laxantur habenæ,
Vndiuagam fluctus tollit in aſtra ratem.
Sic quoq; vitiſator quinto plus menſe vagatur,
Donec in amplexus terra reſorbet aquas.

GENES. VIII.

Sidit arca in Armenia.

Montibus Armeniæ (dilapſis fluctibus) hæret
Arca, oculis longè terra retecta patet.
Cumq; ſuis Noëlus fruitur vitalibus auris:
Egrediensq; ſenex omnia merſa videt.

Sacris Noëlus operatur, quocum Deus paciſcitur.

Vinitor egreſſus, de ceſpite conſtruit aram,
Et pecudes puras immolat ipſe Deo:
Pollicitisq; Deus ſpondet per ſecla futurum
Ut tales nunquam cerneret orbis aquas.

GENES. IX.

Fœderis cum homine indicium.

Effundi poſtquam vetat amplius enſe cruorem,
Cum genere humano fœdera numen init:
Oſtentatq́ Irim, pluuiumq́ in nubibus arcum,
Qui pacis ſignum tempus in omne ſoret.

Liberorum pietas, & impietas.

Ebrius obſcœna nudatus parte iacebat,
Cùm patris irriſit membra retecta puer.
At pius, & fœlix Semus, cum Iaphete, patris
Protinus iniecta veſte pudenda tegunt.

Extruitur turris Babel.

Iam vulgi ſamam captans Nemrotus, & auram,
Fecerat immenſæ ſurgere molis opus:
Cùm Deus ingentes animos, faſtumq́; retudit,
Dum lingua in dubios ſcinditur vna ſonos.

Sedes Abraham mutat, oraculo admonitus.

Exceſsit tandem patrijs Abrahamus ab oris:
Mandatisq́ libens paruit vſque Dei.
Credulus inq́ illa ſedes regione locauit,
Quam ſibi cum longa poſteritate colat.

Abraham ac Lothus vtrinque abſcedunt.

Diues opum Lothus, diues Abrahamus, habebant
Ingentem & miſtum paſtor vterque gregem.
Cùm tamen annonam regio omnibus vna negaret,
Abductum longè ceßit vtrinque pecus.

Lothus in finibus Sodomorum, Abrahamus in Cananæis conſedit.

Ad Iordanis aquas, dirasq́ Sodomidis arces,
Lothus agens tauros, ruſtica caſtra locat:
Diuinumq́ ſenem Chananæa in ſede reliquit,
Paſcentem proprium per ſata læta gregem.

Sodomæ atque Gomorrhæ vrbium clades.

Regibus effuſo concurrunt ſanguine Reges,
Et cum Gomorra victa Sodoma iacet.
Conijciturq́ tremens victorũ in vincula Lothus,
Congeſtisq́ opibus præda futurus abit.

Abrahamus hoſtes fundit, Lothumq́; Regibus extorquet.

Protinus infeſtos currens Abrahamus in hoſtes,
Paſtorum validam cogit ad arma manum:
Configensq́ truci fundit certamine reges,
Soluit & abducti vincla nepotis ouans.

Melchiſedech ſacerdos Abrahamo obuiam cum muneribus procedit.

Melchiſedech reduci panes, & vina ſacerdos
Præmia deuictis hoſtibus ampla tulit.
Ille ſeni ex ſpolijs decumas (pia dona) rependit,
Quæq; ſacerdotum vendicat vſque genus.

Abrahamus captiuos hoſtes dimittit.

Captiuos reddi ſibi Rex Sodomita rogabat:
Atque vt victoris cætera cuncta forent.
Annuit, & victo reddi iubet omnia victor,
Ut nullius egens, cui ſatis eſſet opum.

Agar ancilla dominæ detrectans imperium domo exigitur.

Agar vt ancillam produxit Sarra marito,
Iſtius imperium non tulit illa libens.
Idq; ferens ægrè, ex mandato Sarra mariti
Prægnantem intereà iuſsit abire procul.

Agar diuinitus dicto audiens.

Cælitus audit Agar, tecto vt ſuccedat herili,
Et dominæ ſubeat iuſſa relicta ſuæ.
Inde domum feſtina redit, Sarræq; iubenti
Paruit, innumera prole futura parens.

Reges ex ſene naſcituros Deus pollicetur, primumq́; circuncidi præcipit.

Numen opes, natum, proprioq́; ex ſemine Reges,
Indicat annoſo ſe dare velle ſeni:
Præcipit & ſumma nudare virilia pelle,
Linquat vt hæc generis ſigna futura ſui.

Abrahamus fruſtra pro auertenda Sodomorum clade,
Dominum deprecatur.

Prædixere Abrahæ Sodomorum oracula cladem,
Cùm foret vrbs miſeris deperitura rogis.
Hic tamen infanda Dominũ pro plebe rogabat:
At fruſtrà iactas miſit in aſtra preces.

GENES. XIX.

Vulgus Sodomorum vim Angelis inferre volens, cæcitate plectitur.

Hoſpitis ante ædes furijs agitata fremebat,
Vimq́; inferre Deis plebs Sodomita volens:
Quæ tamen hoſpitij violato fœdere, tandem
Limen ad obſtructum, cæca relicta manet.

Lothus vrbe de cœlo tacta educitur, vxore in ſalis ſtatuam uerſa.

Lothus ab hoſpitibus peritura educitur vrbe:
Cumq́; ſuis ſpectat cuncta ſub ima rapi.
Deſuper incumbũt flãmarum & ſulphuris ignes,
In ſtatuamq́; vxor vertitur icta ſalis.

GENES. XIX.

Lothi filiæ, conſeruandæ prolis gratia, à patre compreſſæ.

Hinc ſobolis natæ curam tamen vſque gerentes,
Abducunt lætum rupis in antra patrem,
Immerguntq́ mero, oblitum ſtirpisq́, ſuiq́,
Comprimit & natam Lothus vtranque pater.

Sarra ab Abimelech rapta, intacta marito redditur.

Abſtulit Abimelech dilecto à coniuge Sarran,
Nomine quæ coniunx tecta ſororis erat.
Quam Deus in thalamum iubet à raptore reduci,
Intentans cæli mortis ab arce minas.

Agar cum filio domo rurſus pellitur.

Spurius infante Iſaaco dum luſitat infans,
Protinus exarſit, nec pia Sarra tulit.
Huius enim aßidua percullſus voce maritus,
Ancillam & puerum pellit vtrunque domo.

Agar oraculo admonita aquas hauſit, alioqui cum infante ſiti peritura.

Cumq́; infante ſiti fugiens Agar ægra laborat,
Nec puerum abſumi cernere morte poteſt.
Deponit miſerum, triſteisq́; ſub arbore cunas:
Indicio donec numinis hauſit aquam.

Prodigioſa Abrahami fides.

Iam pater innocuum iuuenem ſtringebat ad aras,
Et gladio iugulum mox petiturus erat:
Cùm Deus humano parci iubet vſque cruori:
Spectatamq́; ſenis iam ſatis eſſe fidem.

Mariti in coniugem pietas.

Sarra ſenex functa eſt vita,in conuallibus Hebrũ,
Cui tumulum mœrens ære maritus emit.
Hocq́ ſepulta ſolo eſt, lacrymis Abrahamus ob-
Irrigat vxoris triſtia buſta ſuæ. (ortis

Rebecca puella ſeruum officioſè excipit.

Haurit vt ex liquidis virgo de fontibus vndam,
Et ſitulam dextra geſtat vtraque grauem:
Exhibet externis potum formoſa camellis,
Et ſeruo optatam porrigit hoſpes aquam.

Rebeccæ ſponſæ aduentus.

Iſaäcus viridi expectans errabat in agro,
Unde Camellorum cernit adeſſe gregem.
Vecta Rebecca aderat, varijs comitata puellis,
Cui fuerat ſeruus duxq́ comesq́ viæ.

Abrahami mors.

Iam ſenio pater Abrahamus confectus,& annis,
Mortis vt extremum cernit adeſſe diem:
Iſaacum hæredem cunctorum ex aſſe relinquit:
Et moriens, empta contumulatur humo.

Fatalis Rebeccæ partus.

Iſaaci ex partu patiens muliebria coniunx,
Decubuit molli diua Rebecca thoro.
Excipit hinc geminos fratres Lucina, feruntq́;
Alterutrum, alterius tunc tenuiſſe pedem.

GENES. XXV.

Eſaü primogenita vendit.

Hiſpidus incultis rediens venator ab agris,
Traxerat ex nimio fortè labore famem:
Frater habens eſcas quas coxerat igne rubentes,
Comparat hoc vili iura paterna cibo.

Iſaaci de vxore fucus proditus.

Cumq́ Palæſtinis Iſaac vixiſſet in agris,
Eius habebatur blanda Rebecca ſoror:
Aſt vbi Rex geminos colludere vidit amantes,
Increpuit verbo mæſtus vtrunque graui.

Iſaacus Palæſtinorum intemperijs actus, vertit ſolum.

Inter Idumæos augens armenta, gregesq́;,
Liuorem Iſaacus concitat ipſe ſibi.
Obruit huic puteos vulgus, ſaxisq́;, lutoq́;:
Ille aliò (abducens omnia) flexit iter.

Rex Idumæorum cum Iſaaco init fœdus.

Rex memor Iſaaci ſanctæ probitatis Idumes,
Inq; viro ſacrum numen ineſſe putans,
Extorrem inuiſit: cœna ciuiliter hoſtis
Exceptus, firmum fœdus inire parat.

GENES. XXVII.

Fatalis impoſtura pro benedictione.

Voce ſenex ficta, & manibus deluſus opertis,
In caput infantis mox pia vota canit:
Et bona fatidicus puero ventura rependens,
Maiorem natu poſthabuiſſe ferunt.

Scalaram oſtentum.

Impoſita Iacob ſaxo ceruice quieſcens,
Aligeros ſcalas vidit inire choros:
Innixumq; Deum ſcalis, promiſſa ſupernè
Firmantem, atque amplas poſteritatis opes.

Duabus ſororibus futurus Iacob maritus, venit ad Laban.

Venerat vt Iacob putei defeſſus ad oram,
Affuit & Rachel vaſcula nympha gerens:
Deuoluitq́ ingens ſaxum puer, oſcula libans:
Germanis coniunx nempe duabus erit.

d

GENES. XXX.

Rachel diuinitus filium enixa.

Cùm pia Rachelli partum Lucina negaret,
Quærit ab irato pignora chara viro.
Hanc tamen aſpexit placidi clementia cæli,
Diuinoq; ſimul naſcitur ore puer.

Simulachrum aureum Iacob vxor impunè rapit.

Inuiſus Iacob ſedes, ſocerumq́ relinquit:
Aurea ſed mulier clàm ſimulachra rapit.
Excutiensq́ ſocer fruſtrà tentoria Laban,
Cum genero, & ſocia coniuge fœdus init.

GENES. XXXII.

Ex lucta cum Angelo femur Iacob emarcuit.

Fraternis odijs deterritus, obuius exit,
Pacatumq; ideò nunciat eſſe gregem.
Ignoto tandem ex lucta cum numine, Iacob
Claudicat, & torpens marcuit inde femur.

Iacob ſratrem adorat, donis infeſtum proſecutus.

Munera agens Iacob, fratrem demiſſus adorat,
Lanigerumq́ pauens obtulit ipſe pecus.
Fraternus tamen eſt pluris quàm munera ſanguis,
Mutuus vt fratrum concilietur amor.

Emor petit Dinam filio vxorem dari ob ſtuprum virgini illatum.

Conqueritur virgo ereptum ſibi Dina pudorem,
Ac tanti Sichen criminis eſſe reum.
Mœſtus Emor, nato tum pro mercede, puellam
Vxorem ſupplex poſtulat ipſe dari.

Emor ac Sichen profitentur ſe Iudæorum legibus, ac religioni initiatum iri.

Raptori Dinam fratres dare velle negabant,
Fortè quòd alterius relligionis erat:
Aſt Emor & Sichen iurauit vterque futurum,
Illorum vt leges, iura, Deumq; colant.

Fratres compreſſam ſororem vlciſcuntur.

Vltores ſceleris fratres, vbi vulnere acerbo
Emoridas ægros decubuiſſe vident,
Accincti ferro miſcebant cæde penates.
Stupratæ merces iuſta ſororis erat.

GENES. XXXV.

Iacob Idola ad radices Terebinthi defodit.

Mandauit terræ Iacob ſimulachra Deorum,
Emoridum fugiens regna ſuperba ſenex.
Hinc etiam Rachel partus extincta dolore,
Extremum vitæ clauſit in orbe diem.

Ioſephus patri charus, ob idq; fratribus inuiſus.

Ioſephum genuit Iacob grandæuus, ob idq;
Cœperat annoſo charior eſſe ſeni:
Hinc arſere odio fratres, quod paruulus auxit,
Somnia commemorans fratribus ipſe ſuis.

Ioſephus rus profectus, fratres inuiſit.

Paſtores ouium fratres inuiſit Iöſeph,
Inuiſus multò fratribus antè puer.
Quem dare (fraterna maculati cæde) volebant
Immeritum ſontes, innocuumq́ neci.

Ruben opera Ioſephus morti ereptus, in ciſternam demittitur.

Cæde Ruben nolens fratris'ue cruore madere,
In tantum fratres non tulit ire ſcelus.
At puer antiquum vinclis demiſſus in antrum,
Hoſtiles vitat, ſanguineasq́ manus.

Iacob viſa veſte in planctum & lacrymas prorumpit.

Rure cohors fratrum lacera cum veſte recurrit,
Quem pecudis ſuſus tinxerat enſe cruor.
Hanc pater vt vidit, fletu contabuit amens,
Et pueri optauit victus amore, mori.

Thamaris aſtu Iudam feſellit, ipſa prior vana ſpe deluſa.

Coniugij orba diu Thamar, & ſpe eluſa futuri,
Depoſito luctu flammea læta capit:
Et ſedet in triuio, proſtans meretricis amictu,
Ut verbis Iudam falleret ipſa ſuis.

Iudas Thamarim ignotam compreſsit.

Paſtor oues Iudas triuium tonſurus inibat,
Ignotamq́; ſocer comprimit ore nurum:
Pollicitusq́; hædum, baculum, armillamq́; reliquit:
Cumq́; alÿs fulgens annulus, arra fuit.

Subducit ſe Thamaris, licet Iudas liberet fidem.

Eligit egregium Iudas ex pluribus hædum,
Perferri ad ſcortum munera pacta iubens.
Haud tamẽ in triuio à ſeruo quærente reperta eſt:
Sicq́ datam interea liberat ille fidem.

GENES. XXXVIII.

Thamaris ſupplicio deſtinata, fuco prodito abſoluitur.

Poſtquā vterū fœtu nurui intumuiſſe repertū eſt,
Accendi Iudas præcipit igne rogos:
Deinde pudore rubens, lethalia vincula ſolui,
Ut coïtus tandem proditur arra, iubet.

Ioſephus Iſmaëlitis venditus, in Aegyptum
in ſeruitutem abducitur.

Intereà externis (ſpelunca eductus ab alta)
Fatidicus paruo venditur ære puer.
Ac procul à patria Pharias abductus in oras,
Phutipharis caſta mente miniſter erat.

Phutipharis vxor vim fruſtrà inferre nititur Ioſepho.

Donec ad impurum Ioſephum illectat amorem
Phutipharis coniunx, huius amore furens.
Ille autem lectum veritus violare iugalem,
Arripit excuſſa veſte repente fugam.

Vxor Phutipharis probri oblati Ioſephum falsò inſimulat.

Perſtrepit intereà muliebribus aula querelis,
Imploratq́ viri protinus vxor opem.
Attentaſſe thorum miſerum mentitur Iöſeph:
Hinc ſubit innocuus carceris antra puer.

Vinctorum Ioſephus ſomnia interpretatur.

Oenophorus vinctus, reus & pro crimine piſtor,
Concipiunt fati ſomnia vera ſui.
Illi fatidicus iuuenis poſt vincula vitam:
Poſt triduum huic, vero præcinit ore necem.

Pharaonis ſomnium Ioſephus afflatus numine enarraturus, carcere educitur.

Præſcia venturi vidit Rex ſomnia ſecli,
Quæ nec aruſpicijs, augurijs'ue patent.
Quæritur enarrans vinctorum ſomnia vates,
Qui (licet immeritò) carcere clauſus erat.

Fata ex Regis ſomnio Ioſephus aperit.

Tum puer Hebræus, ſatorum obſcura reuoluens,
Venturæ cecinit tempora longa famis:
Hinc Pharao iuuenem Regum exornauit amictu,
Viſendumq́ ſuo præcipit axe vehi.

Honor Ioſepho exhibitus.

Unde Peluſiaco curru, ſublimis honore
Fertur, & à ſummo Rege ſecundus erat.
Prodit & edictum, quo plebs ſtupefacta iubetur
Demiſſum vati flectere turba genu.

Ioſephus futuræ fami congeſtis frugibus occurrit.

Cùm foret Aegyptus ſeptem fœcunda per annos,
Diues agri, & multa meſſe, meroq; ferax:
Congerit immenſas Ioſephus in horrea fruges,
Prouidus, vt diram pelleret inde famem.

Ioſephus Efraim, & Manaſſen genuit.

Connubio iunctus, genuit duo pignora vates,
Oblitus patriæ paſcua læta ſuæ.
Maiorem natu iubet appellare Manaſſen,
Atque Efraim nomen poſterioris erat.

Fame ſæuiente fruges à Ioſepho vulgo diſtrahuntur.

Creſcit vbi abſumens populos Aegyptia peſtis,
Sæuit & immani morte leuanda fames:
Diſtrahit annonam, reſerata per horrea vates,
Vimq́ auri immenſam Regis in ære parat.

Iacob in Aegyptum filios ire iubet, imminente fame.

Fama eſt Niliacas vendi frumenta per vrbes,
Cùm pater abſumpto pane laborat inops.
Ire iubet natos, fruges populariter emptum,
Obruat exhauſtos ne Chananæa fames.

Ioſephus agnitos fratres, tanquam ſpeculatores grauiter increpat.

Ut primùm Iſacides pede contigit aduena limen,
Ioſephus fratres nouit adeſſe ſuos:
Increpuitq́; graui venientes feruidus ore,
Exploraturi regna perinde forent.

Ioſephus fratres in vincula coniicit.

Protinus obiectum vincti, licet vſque negarent,
Efferrentq́ patris nomen, & vnde genus,
Cumq́ parente domi natum ſupereſſe minorem:
His tamen innecti triſtia vincla iubet.

Simeon fratrum obſes in Aegypto detinetur.

Detinet in vinclis Ioſeph Simeona reuinctum,
Qui pro dimiſsis fratribus obſes erat:
Dum minimus Chanaan puer à regione veniret,
Cernere fraternus quem cupiebat amor.

Nouus luctus patri Iacob oboritur, quòd Beniamin in Aegyptum fratres abducturi eſſent.

Abſconſum ſaccis mirantur in omnibus aurum,
Poſtquam quiſque ſuum depoſuiſſet onus.
At pater ingemuit, quòd iam perijſſet Iöſeph,
Ac puerum vincto cum Simeone peti.

Ioſephus ad aduentum fratrum epulum parari imperat.

Cernit vt intrantem puerum Ioſephus in ædes,
Et patria reliquos iam rediſſe nouem:
Tunc epulum ſtructor iubet vt regale pararet,
Cumq́; ſuis eſcas fratribus eſſe cupit.

Triſtes Iſraëlitas ſolatur œconomus, Simeone carcere emiſſo.

Dein Simeon fratres emiſſus carcere viſit
Lætus, & excuſſa compede liber agit.
Oeconomus triſtes verbis ſolatus amicis
Excipit, & lotos iuſsit habere pedes.

Iſraëlitæ Ioſephum fratrem, oblatis muneribus adorant.

Ingreßi fratrem fratres reuerenter adorant,
Et ſua curuato poplite dona ferunt:
Dona Palæſtinæ raris è fructibus oræ:
Pro quibus & grates ille libenter agit.

Ioſephus fratres conuiuio excipit, in ingentem lætitiam effuſus, ob fratris vterini aduentum.

Beniamis aſpectu vates ſtupefactus amore
Hæſit, & oblitum conſtitit eſſe ſui.
Ordine quenque ſuo fratres accumbere menſæ
Præcipit, & medio lætus in orbe ſedet.

Parantibus in patriam reditum Iſraëlitis, iuſsit Ioſephus cratera recondi in ſacco Beniamin.

Iam reditum Iſacidæ fratres tum fortè parabant,
Pondera poſtquam aſinis impoſuere ſuis:
Cùm pueri in ſacco mandat cratera recondi,
Et precium reliquis frater vt antè dari.

Præfectus domus Pharaonis Iſraëlitas in Regiam abeuntes retrahit multis probris perfuſos.

Accelerans aulæ ſequitur præfectus euntes,
Ac media attonitos excutit ipſe via.
Tum pueri in ſacco inuentum cratera reportat:
Fundit & immeritò probra ſubinde furens.

Iſraëlitæ furti poſtulantur, quod Beniamin ſeruitute luit.

Turbatosq́ domum, ſimul & iumenta reducens,
Compoſito furti poſtulat ore reos.
Hoc tandem minimũ fratrem pro crimine ſeruum
Deprenſum vates vendicat ipſe ſibi.

Ioſephus ſe fratribus ignotum prodit.

Iam ſatis exhauſtos miſeratus mente dolores
Verus amor ficto non tulit ore premi:
Sed magno ſeſe tandem clamore latentem
Prodit, & hunc fratrum clamitat eſſe gregem.

Beniamin Ioſephus oſculo, reliquos amplexu excipit.

Amplexusq; genas pueri pius oſcula libat,
Atq; humeris fratrum brachia nectit amans:
Mutuaq; excutiunt animorum gaudia fletus,
Lætitiaq; Phari regia tota ſonat.

Iacob in Aegyptum proficiſcitur.

At pater antiquas ſedes ſolitosq; penates
Liquit, vt Aegypti rura vetuſta colat:
Fortunasq; omneis ſecum longo agmine vexit,
Ut mortem Aegypti cerneret ante Ducem.

GENES. XLVI.

Iacob ſacra faciens in via, oraculo admonitus in Aegyptum pergit.

Numinis haudquaquam, cæli'ue oblitus, in agris
Oblato pecudum munere ſacra facit:
Cunctantemq́ monet tunc vox illapſa per auras,
Carpat vt hoc fauſto numine lætus iter.

Aegyptij prædia ſua vendunt regi, præter ſacerdotes, quibus gratis ſubminiſtratur annona.

Iam ſua tabeſcens bona diſtrahit accola Nili,
Ut ſibi corraſo comparet ære cibos.
Rura ſacerdotum vates intacta relinquit:
Pro precio annonæ cætera Regis erant.

Iacob ſenior penè captus oculis, Ioſephi filijs fœliciter imprecatus, tranſuerſas manus imponit.

Iam pater annorum ſerie, morbiſq́ grauatus
Lumine penè oculi captus vtroque iacet.
Mirantur poſitis hinc inde nepotibus, ægrum
Tranſuerſas pueris impoſuiſſe manus.

Iacob valetudinarius omnibus filiis benedicit.

Iam duodena ſenex moriturus pignora tandem
Euocat, & totam iuſsit adeſſe domum:
Omnibus vt pariter natis fœliciter optet,
Multaq́ fatidica voce futura canat.

Iacob animam agens, cauet vt in Hebrum efferatur.

At pater æger agens animam, ſuprema rogabat
Dona, vel inferijs, exequijsq; locum.
Mortuus effertur frondoſi Hæbronis in vrnam,
Et data viuenti conſtitit ante fides.

Moritur Ioſephus, cuius cineres maiorum ſepulchro poſt multas ætates inferuntur.

Iam centum ætatis vates exceſſerat annos,
Cùm loculo moriens conditur ipſe breui.
Iuſſerat in patriam cineres poſt fata referri,
Ut procul Aegypti finibus oſſa cubent.